

DE JEUGD EN HET VAKBIEVENING

Het IIIe Jaarlijksch Kongres van de Syndikale Jeugd van Antwerpen

door Jef Galliaert

(Vervolg)

Jeugdraad voor economische eischen.

Deze Jeugdraad is samengesteld uit vertegenwoordigers van de vakbonden en van de Syndikale Jeugd. Sedert 1931 houdt de Jeugdraad zich bezig met het onderzoek van het Jeugdwerkloozenvraagstuk.

Op ons aandringen richtte de stad Antwerpen kussussen in voor jonge vakbondsleden. Ook door de Syndikale Jeugd zelve werden voor de jonge werkloozen voordrachten, lessen en filmvertooningen ingericht.

Verder werd in Mei 1932 een werkloozenkas gesticht. Bij de stichting bedroeg het ledental van deze Kas 5,773 leden, kinderen van de leden van de moderne vakorganisaties. Door verschillende bepalingen uitgevaardigd door de Regeering, moesten honderden leden uitgesloten worden.

Heden kunnen als lid ingeschreven worden, de jonge mensen onder de 18 jaar die gedurende zes maanden voor rekening van een patroon gearbeid hebben of gedurende twee jaar met vrucht de lessen van een beroepsschool, of school van algemeen vormend onderwijs gevolgd hebben.

De bijdrage bedraagt 5 frank per maand. De uitkeering, 6 of 7 frank per dag. Aan steun werd uitgekeerd, van December 1933 af tot Februari 1934, 21,467 fr. 10. Het wervingsterrein van deze kas is volgens ministerieele beslissing nog altijd beperkt.

Onze oorspronkelijke opvatting, niet alleen steun te verleenen aan de jonge werkloozen, maar wel de jeugd te brengen van de straat naar ontspannings- en ontwikkelingslokalen, hebben wij niet kunnen verwezenlijken. De besluiten getroffen door de Regeering hebben ons in deze poging belet.

Op de Jeugdleiderskonferentie werd verder uitge-

wijd over het leerlingwezen, en over het economisch programma van de Syndikale Jeugd.

De sekretaris van de Syndikale Jeugd besloot zijn uiteenzetting met er op te wijzen dat in deze troebele tijden de geesten der jonge arbeiders vatbaar zijn voor de meest uiteenlopende opvattingen.

Tal van jonge mensen, vooral de werkloozen, worden bedreigd met moreele inzinking.

Anderen worden in de wanhoopsstemming, die wij beleven, aangetast door extremisme, zoowel van rechts als van links.

In al de politieke kringen wordt de gezagskwestie op den voorgrond gesteld. In bedekte termen wordt de nadruk gelegd dat men desnoods niet voor geweldadaden zal tereugdeinzen om deze opvatting door te drijven. Men voelt het, de komende politieke strijd zal een strijd zijn van macht tegen macht.

De laatste gebeurtenissen in Oostenrijk hebben ons bewezen dat de reactie voor niets terugdeinst en dat diezelfde reactie in ons land voor niets terugdeinzen zal.

Ons werk in de komende tijden moet vooral een werk van organisatie zijn.

Nog duizenden jonge arbeiders zijn voor onze Syndikale Jeugdorganisatie te winnen. In de huidige omstandigheden moeten wij kunnen rekenen op den ganschen mensch, voor de gansche zaak.

Ieder van onze leden moet aktief aan onze beweging deelnemen.

Onze Syndikale Jeugd heeft een groote taak te vervullen.

Aan u, jeugdleiders, aan u, propagandisten, u waardig te toonen deze taak naar behooren te vervullen.

Laat dit kongres den inzet zijn van het groote offensief, het offensief dat wij zullen aanvragen, onder de kenspreuk : « Ter verovering van gansch de arbeidende jeugd. »

Na deze beide uiteenzettingen, had er een breedvoerige bespreking plaats. Bespreking die gekenmerkt werd door opbouwende kritiek.

Noordhoff en Galliaert verstrekten de noodige toelichtingen.

Het demonstratief kongres van 8 April 1934.

Niettegenstaande de groote werkloosheid, waarmee het grootste gedeelte van de leden af te rekenen heeft, en ook niettegenstaande de tamelijk hoge verplaatsingskosten voor de ver afgelegen afdelingen, werd de ruime zaal van het Bondsgebouw, lang vóór het aanvangsuur, letterlijk overrompeld. De lesgevers en vertegenwoordigers van de vakbonden zijn talrijk opgekomen.

Viktor Thijs, voorzitter, opent om 10 uur het kongres met een korte, maar geestdriftige rede. Thijs blijkt een uitstekend voorzitter. De agenda van het kongres omvatte een tweetal referaten, te houden door kameraad Luyten, jeugdleider, over « De taak van de Jeugd in de Vakbeweging », en onzen jeugdleider Staf Roovers was de taak toebedeeld het woord te voeren over « De Syndikale Jeugd en het Plan de Man ».

Galliaert sprak over den strijd der politieke partijen om zich van de jeugd meester te maken en vooral over het jeugdwerkloozenvraagstuk.

Namens het Nederlandsch Vakverbond hield Noord-

hoff een korte begroetingsrede. Korneel Mertens drukte zijn tevredenheid uit over de poging en de verwezenlijking van de Antwerpsche Federatie. Hij noemde het Kongres een lichtstraal in deze benarde tijden. Beide syndikale leiders werden luidruchtig toegejuicht.

De slotredevoering werd gehouden door kameraad G. Laroche, den « Vader van de Syndikale Jeugd ». In een opwekkende toespraak wekt Laroche de jongeren op vol te houden. Spreker sluit met den dank van de Federatie van Vakbonden aan de jongeren over te brengen.

Het Kongres wordt in de grootste geestdrift gesloten met een strijdlid.

Na afloop van het kongres, had een betooging plaats door de arbeiderswijken van de stad.

In den namiddag werd een prachtig geslaagd jeugdfest ingericht, waaraan door verschillende groepen zang, spreekkoren, dans en deklamatie werd uitgevoerd.

Laroche hield de feestrede.

Het IIIe Kongres van de Syndikale Jeugd was een sukses onder alle oogpunten.

Van nu af wordt reeds vergaderd om de verschillende getroffen besluiten door te voeren. Wij hebben de innige overtuiging, gezien de financieele mogelijkheden waarover wij dit jaar zullen beschikken, onze Syndikale Jeugd in de komende maanden een zeer ruime uitbreiding voorbehouden is.

Hoe de Syndikale Jeugd organiseeren?

door Friedrich Wagner

Wij hebben geoordeeld dat het niet van belang ontbloot was hier voor onze syndikale voormannen die zich met de syndikale jeugd bezighouden het uitstekend artikel van kameraad Friedrich Wagner over te drukken, dat verschenen is in de « Revue syndicale suisse » van April jl. Daar het vraagstuk der organisatie van de jeugd aan de orde van den dag staat, meenen wij dat dit artikel tot zijn oplossing kan bijdragen.

Moeten de jeugdige vakbondsleden in den schoot der vakbonden gegroepeerd of moet er voor hen een bijzondere beweging geschapen worden? Dat is de vraag waarop iedere organisatie moet antwoorden alvorens een rationeelen arbeid betreffende de jonge gesyndikeerden te kunnen aanvangen. In het eerste geval zal de vakbond de spil zijn waarrond de krachtsinspanningen zich zullen samentrekken die voor doel hebben een syndikale aktie met en voor deze jeugd te verwezenlijken, 't is te zeggen haar sociale en economische belangen te verdedigen. In het tweede geval zal, zonder hetzelfde doel uit het oog te verliezen, de jeugd het middelpunt van de beweging vormen. Haar doel zal zijn in voeling te komen met het grootst aantal jonge proletaren mogelijk om ze te organiseeren

ten einde op hen een zoo diep mogelijken zedelijken invloed uit te oefenen en ze ten dienste te stellen van de syndikale aktie door een eigen beweging, alhoewel deel uitmakend van de vakorganisaties als een geheel. Deze principiëbeslissing is noodzakelijk, want aan de jeugdgroepen moeten de vormen en de methoden gegeven worden van den praktischen arbeid die er uit voortvloeien. Er dringt zich ook een andere beslissing op: Wil men een werk van onderlinge hulp voor de jeugd oprichten zonder aan deze laatste welkdanige zelfstandigheid te laten in de regeling van haar organisatie, of wil men een werkelijke jeugdbeweging, beweging die niet altijd gemakkelijk te leiden zal zijn, doch wier redematig geleide geestdrift aan gansch de vakbeweging een sterken prikkel zou kunnen geven?

Wanneer men de geschiedenis nagaat van de heden ontbonden Duitsche syndikale jeugdorganisaties, is men geneigd voor den tweeden organisatievorm te kiezen: de werkelijke jeugdbeweging. De Duitsche syndikale jeugdorganisaties telden veel leden. De Duitsche vakbonden « hebben veel gedaan voor de jongeren », doch zij zijn er niet in gelukt de breede massa's jeugdige werklieden zoo aan zich te hechten, dat zij ook op haar een zedelijken invloed kon uitoefe-

nen gedurende de ernstige krisisperioden. De ineensstorting van de Duitse democratie mag niet toegeschreven worden aan het bankroet der arbeidersjeugdbeweging. Doch een feit staat vast : Deze beweging heeft slechts weinig invloed uitgeoefend en geenszins de breede massa der jeugdige arbeiders beheerscht. Het grootste gedeelte der aan den syndikalen invloed onttrokken jeugd was nationaal-socialistisch of onverschillig, zoodat zij zich op het psychologisch oogenblik bij de Hitlerbeweging aansloot.

Het moet nochtans mogelijk zijn in den schoot der vakbonden, die boven alles een massabeweging van volwassen werklieden en bedienden zijn, een massabeweging van jonge proletaren tot stand te brengen in staat om het jonge geslacht sterker dan het tot heden het geval geweest is aan de vakbonden te hechten.

Het bereiken van dit doel zal afhangen van de middelen door de jeugdgroepen aangewend om de jongelieden te winnen voor de gedachte der vakbonden en der arbeidersbeweging in het algemeen en om geestdrift bij hen op te wekken.

De jeugd moet over veel onafhankelijkheid beschikken, want de jongeling heeft vooral het gevoel van zijn persoonlijkheid. Hij neemt het ernstig op en wil dat men het met hem ernstig meent. Hetzelfde geldt voor de organisatie waarin hij zijn bedrijvigheid uitoefent. Hij wil niet dat men hem in beslag neemt, doch hij wil een zaak aankleven. In het onderhavig geval zou er sprake zijn van hem te doen aankleven aan de groote gedachte die de vakorganisaties bezielt. De jongeling wil vrij zijn om zelf een bedrijvigheid uit te oefenen. Indien men geen rekening houdt met de gevoelens die de jeugd bezielen, verwijdert zij zich en wendt zich tot hen die haar, in schijn of in werkelijkheid, deze vrijheid van aktie verleen.

Dit beteekent niet dat men de jeugd in haar groepeerings aan haarzelf moet overlaten en men zich niet met haar moet bezighouden. Het vraagstuk bestaat veeleer in de keus van de leiders der jeugdbeweging en van de monitors van deze groepeerings. De jeugd duldt niet dat men haar onder voogdij plaatst, zelfs indien deze laatste aangename vormen aanneemt. Anderzijds kiest zij zelf haar leiders die zij bijna blindelings volgt. Het gezag over haar wil zij toevertrouwen aan door haar aangeduide leiders. Hij die zich wil opdringen mishaaft haar in de hoogste mate. Voor het organiseren van een werkelijk gezonde syndikale jeugdbeweging is het dus hoofdzaak leiders te vormen die het aanzien en de genegenheid van de jongelieden kunnen winnen zonder dien indruk van « onder voogdij plaatsen » te wekken, en die werkelijke leiders zijn. Met het uiten van deze pedagogische theorieën willen wij niet aan haarkloverij doen, doch den nadruk leggen op de voorwaarden waarvan elke bedrijvigheid ten gunste van de jeugd afhangt, en waarvan het al of niet be-

staan de belangrijkheid, den geest, de bedrijvigheid en gansch het leven van een jeugdgroep zullen regelen. De vorming der leiders van dit slag voor de jeugd is een eenvoudige kwestie van selektie en vorming. Het best is ze te kiezen onder de ouderen die den leeftijd van de eigenlijke jeugd achter den rug hebben, doch die hun sporen verdiend hebben in deze jeugdorganisaties.

Buiten de kwestie der leiders is er nog een andere niet minder belangrijke; 't is die van het lokaal dat men ter beschikking zal stellen van de jeugd voor haar bijeenkomsten. Het beste zou zijn dat men voor haar een « home » oprichte dat haar zou toebehooren, aan de administratie van hetwelk zij zoude deelnemen en waarvoor haar de verantwoordelijkheid zou overgelaten worden in opzicht van orde en inwendige regeling. Dergelijk lokaal wordt een centrum van verzameling en beïnvloeding van zeer groot belang. Het zal te gelijker tijd, vooral indien het elken dag open is, een waar tehuis worden voor de afgezonderde jongelieden en beter bijdragen tot hun opvoeding dan de dikwijls geheel onvolmaakte opvoeding van het gezin. Doch, daar de oprichting van « homes » voor jongelieden in de eerste plaats een financiële kwestie is, zullen de meeste jeugdorganisaties er moeten aan verzaken en zich tevreden stellen met soms zeer onvoldoende lokalen die te harer beschikking gesteld worden.

Niettemin, zelfs in die voorwaarden, bestaat de mogelijkheid een vruchtbare bedrijvigheid aan den dag te leggen ten gunste van de jongelieden die reeds voor onze gedachten gewonnen zijn en wier overtuiging slechts zal versterkt worden. In hun groepearbeid moeten de jongelieden zoo zelfstandig mogelijk zijn. Dit zal gemakkelijk zijn indien de monitor, die aan het hoofd van de groep staat, beantwoordt aan de hoedanigheden waarvan wij hierboven melding maken. De bestuursleden van de groep moeten vrij gekozen worden door de jongeren, en men zal zooveel mogelijk funktionarissen kiezen die uitgaan van de jeugdkringen zelf. Voor iederen bedrijvigheidstak van de groep : voordrachten, letterkundige avonden, zangoefeningen, muziek- of gramfoonuitvoeringen, schouwburgvoorstellingen, spreekkoren, uitstapjes, sport en spelen, zullen bijzondere kommissies benoemd worden die een door de groep duidelijk afgeteekende taak zullen hebben en belast worden met het voorbereiden der voorstellen en programma's. Aldus zal men een gansche keur jonge kollega's vormen die belang zullen stellen in de jeugdbeweging en in haar werking. En dat is zeer belangrijk, want de jongeren wien men een ambt toevertrouwt leeren door de praktijk een organisatie besturen en verantwoordelijkheden dragen. In gansch die bedrijvigheid zal de vertegenwoordiger van den vakbond, die de sekretaris der jeugdorganisatie mag zijn, een passieve houding

aannemen en zal slechts tusschenkomen indien men zijn raad of zijn steun noodig heeft, ten einde aan de jongelieden den indruk te laten dat zij vrij handelen en gansch alleen de verantwoordelijkheid dragen van de genomen beslissingen.

Het is niet mogelijk in een artikel van dit slag in bijzonderheden te treden over de organisatie zelf van de avonden voorbehouden aan de jeugdgroepen. Wij willen ons beperken tot het geven van twee voorbeelden : Geldt het kunstuitingen, dan bieden moderne literatuur en proletarische dichters, evenals schrijvers zooals Jack London, Upton Sinclair, Traven en vele anderen, talrijke mogelijkheden. Door de lektuur van hun werken, — die natuurlijk aan jongelieden zal toevertrouwd worden, — met de auditie van goed gekozen gramfoonplaten te laten samengaan, zal men een zeer diepen zedelijken invloed op de toehoorders uitoefenen. Men zal de voordrachten en de inrichting van kursussen niet verwaarloozen, en 't is juist op dat gebied dat de anderen in de beweging kostbare diensten kunnen bewijzen. Doch, opgepast bij de keus van de sprekers! De keus van het onderwerp is van minder belang dan die van den voordrachtgever. De ervaring zal leeren of men ook aan de jonge kollega's « droge » en « ondankbare » syndikale vraagstukken mag onderwerpen; alles hangt af van de wijze waarop ze aangeboden worden. Het hoort aan den spreker om zijn jonge toehoorders behendig belang te doen stellen in de bijzonderheden van zijn onderwerp en gedu-

rende gansch de voordracht hun aandacht te boeien. Zijn doel zal aldus bereikt zijn en hij zal aandachtige toehoorders voor zich hebben.

Het is niet moeilijk een bedrijvige en uitgebreide vakbeweging der jeugd te organiseeren wanneer de sociale voorwaarden vervuld zijn, t. t. z. wanneer er een talrijke proletarische jeugd bestaat in een streek waar de vakorganisatie zelf reeds tamelijk ontwikkeld is. Haar tot stand komen hangt af van het initiatief der syndikale groepen, van het doel dat door dezen jeugdarbeid nagestreefd wordt, en van enkele monitors, wier ouderdom geen rol speelt, doch die pedagogische gaven bezitten en veel takt. Eindelijk hangt het wellukken af van de vorming der voormannen die aan het hoofd der jeugdbeweging geplaatst worden.

Alleen dan wanneer men er in volhardt in het middelpunt van dezen syndikalen arbeid der jongeren de groote ideeën te plaatsen die aan de basis der vakbonden liggen, hetzij de gemeenschappelijke ekonomie, hun doel, hun methoden en de heldhaftige zijden van hun strijd en hun verleden, zal men een jeugdbeweging kunnen tot stand brengen die beter zal zijn dan een school van rekruten : een levendige en voortdrijvende fraktie van de beweging als een geheel, die een groot gedeelte van het jonge geslacht der werklieden en bedienden ten dienste zal stellen van de vakbonden en ze onder hun bescherming zal plaatsen.